

a d'aigua

a d'aigua, **a** d'arrels, **a** d'aquí, **a** d'ara... **a**, probablement la primera lletra que aprenem a escriure, imprescindible per poder arribar a les aules universitàries.

aigua, sense cap dubte la matèria més important per a la nostra supervivència. Abans de sortir al món ja ens hem familiaritzat amb aquest líquid, ens ha donat la seguretat que necessitam per poder avançar en el camí de fer-nos grans. Científicament anomenada H₂O, el nostre cos en conté un elevat percentatge, i fins i tot els metges ens en recomanen un consum diari considerable. Però és que, a més, els illencs estam envoltats de mar, encisats per la magnitud i la pau que ens dóna l'aigua salada de la nostra costa.

Per tot això, m'he proposat plasmar aquesta característica física i, si em permeteu, sentimental, que compartim els habitants de Mallorca, Menorca, Eivissa, Formentera i Cabrera. La possible interpretació que a continuació explicaré és sensible a canvis i modificacions en funció de les vivències i la perspectiva de cada una de les persones que la puguin observar i valorar.

Les illes i l'aigua s'han invertit els papers: la terra ja no és terra, ha passat a ser aigua, com nosaltres, que ens hem transformat en illes. La nostra empremta, senyal inequívoca d'identitat, ve marcada per aquella lletra inicial de la nostra essència. Tots diferents, cada un amb la seva petjada, cada illa amb les seves cales i els seus pinars, però tots compartint la identitat de pertànyer a aquest ramell d'illes, a aquest bocí de terra mediterrània.

Pel que fa als referents més propers, puc citar Joan Brossa i la seva fantàstica obra. Poeta indiscutible, original com ell sol, pot haver influït en l'ús que he fet de la lletra. Els seus

poemes visuals, singulars i crítics amb l'entorn, han despertat la curiositat de saber fins a on va poder esprémer la creativitat d'allò més quotidià i comú. Incorporar la grafia com a part de l'obra m'ha permès explicar l'homogeneïtat que hi pot haver en els illencs i a la vegada la singularitat de l'empremta individual de cada un de nosaltres.

Seguint amb l'elecció que he fet d'incorporar grafies, voldria anomenar l'autora Mar Arza i la seva imaginativa i sofisticada obra en què els llibres deixen de ser els recipients portadors de la història per passar a ser-ne els protagonistes indiscutibles. De ben segur que la bellesa de les seves creacions va decidir instal·lar-se en el fons de la meua retina per ajudar-me a fer l'obra que ara teniu davant.

No sabia referenciar un altre autor que m'hagi inspirat en l'ús de l'aquarel·la. Només puc dir que em fascina la «taca» com a part d'una obra d'art; al meu parer resulta una tècnica bella i elegant, malgrat la facilitat de la seva posada en pràctica.

Per tant, les diferents tècniques emprades són el llançament de la pintura sobre el paper, la retallada de la grafia 'a' d'un diari local i el posterior aferrament d'aquesta sobre el paper formant la figura d'una empremta dactilar.

Només em falta expressar que desig que hàgiu gaudit de l'obra.